

Úrslitið av førða politikki:

Tað fær ongar avleiðingar

- Men vit verða sett 100 ár aftur í tíðina, sigur Óli Jacobsen, formaður í Fiskimannafelagnum

Tað er ikki beinleiðis so nógv at siga um avtaluna, sum Landsstýrið hevur gjørt við donsku stjórnina.

Tað sigur Óli Jacobsen, formaður í Fiskimannafelagnum.

- Einasti bólkur, sum er nevndur í avtaluni, eru fiskimenn, men tað er tørført at skilja, hvat málið snýr seg um.

Í viðmerking til avtaluna, sigur Óli Jacobsen, at tað einki nýtt er í hesum.

- Landið hevur ligið í stjórnarloysi í mong ár, og eg havi gjørt vart við tað eins leingi.

- Tú kanst siga, at teir hava ført ein politikk, sum beinleiðis strembarði móti hesum, sum vit nú eru komin út í.

Tíðarlíkjandi umlegging

- Áður førdu vit planbúskap, sum flest øll vóru samd um at broyta til marknaðarbúskap. Tað var tó umráðandi, at hetta varð gjørt við skili og væl umhugsadum ætlanum.

- Tað, sum nú er hent hava vit bert fiskivinnu-figgindarsinnaðu akademikarar-serkønu fyrri at takka.

- Við at rykkja teppið undan verandi skipan, ístaðin at gera nakað veruligt, eru vit endað í hesi støðu.

- Úrslitið er at landið hevur bundið seg til at geva Sjóvinnubankanum 850 mió. krónur, aktivini eru minkað við 200 mió. krónur, sum eru tiknar frá fiskivinnuni.

- Støðan er ikki so ring fyrri bankan, sum hon er fyrri hin partin av samfelagnum.

- Høvdu vit ført ein skilgøddan fiskivinnupolitik, og nýtt eini trý - fyra ár at fremja broytingar til marknaðarbúskap, so hevði tað ikki verið so illa stadd í Føroyum í dag.

Hjálalandastatus

- Nú eru vit í somu støðu, sum tá Føroyar vóru hjálalnd fyrri 100 árum síðani, t.v.s. áðrenn vit gjørdust eitt danskt amt.

- Politikarar eru veruleikarfarir, og hava seinastu árin arbeitt við at loysa trupulleikarnar frá degi til dags, og hava einki gjørt fyrri at laga umstøðurnar til nútíðina.

- Nú skulu vit so liva eftir einum diktati frá dønum.

- Hava teir skil fyrri føroyskari fiskivinnu?

- Tað hava teir ikki, men nú eru settir tveir danskir

stjórar í Sjóvinnubankanum og tveir í Føroya Banka. Teir fara at stýra landinum.

- Hvørjar avleiðingar fær tað fyrri landið?

- Sum nú er, er ruðuleikin altvaldandi, og eg haldi at fólk hugsa sum so, at tað loysir seg ikki at gremja seg um tað. Hvat skulu vit hugsa og gera, spyr Óli Jacobsen.

- Er tað ein loysn um tað verður nýval?

- Eg fari ikki at á val, ið hvussu so er. Hvønn skal eg velja?

Ongar avleiðingar

- Tað er eins og líkasælan valdar. Tað nyttar einki at siga nakað móti tí førða politikki, og tað fær heldur ongar avleiðingar, um tú ger tað.

- Eg havi t.d. skuldssett Jógvan Sundstein fyrri figgiarundrandrátt. Var naðað skil í hesum samfelag, so

hevði tað fingið avleiðingar, antin fyrri meg, ella figgiar-málaráðharran.

- Veruleikin er, at tað als ikki hevur fingið avleiðingar. Tað visir bert, at samfelagið og umsitingin als ikki virkar.

- Nýval, sigur tú. Hvat nyttar tað. Teir gomlu politikarnir stilla upp aftur, og teir sleppa ikki nýggjum fólki fram.

- So leingi teir gomlu politikarnir ikki góðtaka, at teir ikki røkka til, sleppa nýggir ikki fram.

- Eingin politikari vil á-sanna, at teir gjørdur nakran feil, og tí verða tað bert teir somu sum stilla upp aftur, sigur Óli Jacobsen.

Dagny

Vikan

ið

ið

Dagny Joensen,
bláðkvinna,
skrivari:

Hvat fór fram í vikuni áðrenn lagnuleygardagin, er ikki lætt at minnst.

Sama dag noyddist ein ung genta av landinum, móti sínum vilja, tí brúk er ikki fyrri henni her.

Alt Føroya fólk varð tikið á bóli, tá tað frættist, at lögmaður, landsstýrismaðurin í figgiarmálum, embætismenn og bankamenn vóru farnir til Danmarkar at bjarga Sjóvinnubankanum enn einaferð.

Vit sum hóma fíntíðirini og gerandisdagin í Føroyum tá, kunnu saktans ímynda okkum, at okkara børn fáa ikki somu, bjørtu framtíð, sum var okkum tillutað. Um tað er synd í teimum, at tey ikki kunnu skifta bilin út 3. hvørt ár, ella at tey ikki kunnu byggja glæstriborgir, sum tey alla lívstíð sína skulu gjalda aftur? Nei, tað er ikki tað ringasta.

Tað torførasta hjá foreldrum at góðtaka er, at Føroyar ikki hava brúk fyrri ungdominum, og at tey sum fáa sær eina útbúgving, ikki sleppa at nýta hana í okkara samfelag, men noyðast av landinum, um teimum skal verða lív lagað.

Vit eru føroyingar, sum búgva á hesum klettum, og vit hava okkara egna samleika ella identitet. Hvussu verður, tá vit ikki fáa lívað og virkað út frá okkara egnu fortreytum? Tú kanst óttast fyrri, at føroyingar úttanlands gerast beiskir og seta niður á tað samfelagið, sum ikki skoytti um tey. Hvørjar kenslur fara tey at hava fyrri Føroyum, og hvussu skulu vit halda sambandið?

Annar partur í hesum avmarkaða evni, sum eg haldi vera ein sorgarleiður, ið røkkur kanska nøkur ættarlið fram, er tann, at tey bestu fara av landinum, og vónandi fáa arbeiðsmøguleikar úttanlands. Hin parturin er tann, sum ikki megnar at fara, men sum samstundis ikki verður borin á lógnum, men noyðist at taka til takkar við tí sindri, sum samfelagið hevur at lata teimum.

Verða hesi onnur sortering av borgararnum, ið ikki finga tað avbjóðing, sum eithvørt ættarlið hevur brúk fyrri og sum er neyðug fyrri tann einstaka?

Hinvegin er hugsandi, at tey sum nú fara av landinum, fara at vera ringast fyrri, tá og um tey ætla sær heim aftur. Hvør veit - kanska fara vit sum eftir eru, at brigslaa úttanlands-føroyingunum, at teir fóru avstað, tá so illa stóð til?

Tað skerst ikki burtur, føroyska samfelagið fer í tvíningar av hesum meldurstreyminum, sum búskapar- og menniskjansliga kreppan hevur ført okkum út í.

So er spurningurin, um tey, sum hava skapt kreppuna, eisini verða tey sum taka avleiðingarnar av henni. Eg stúri fyrri, at tað eru tey, sum purt onga ávirkan hava á viðurskiptini, sum fara at líða mest.

Ein ung kvinna fór av landinum leygardagin, saman við bankastjórum, politikarum og embætismennum.

Hennara framtíðarvónir vóru, tá hon hevði nomið sær útbúgving í Danmark, at koma heim aftur á klettarnar - dagin eftir at próvtøkan var av- og ikki ein dag seinri.

Tá var onki tosað um kreppu ella figgiarlaga undirgongd - hvør skuldi trúð tí fyrri fimm árum síðani.

Nú er útbúgvingin liðug, men als einki arbeiði. Einastu ráðini vóru at verða verandi úttanlands. Nú kann tað í sjálvum sær bera vera mennandi at gera egnu royndir, har brúk er fyrri einum.

Tað eru bert ikki øll, sum hava hug at liva og virka úttanlands. Áðrenn fráferðina keypti hon sær gráar hálvhosur og gummiskógvar við hvítum botni. Hóast vit ikki tosaðu um tað, var eyðsæð, at hesir lutir vóru ognarir fyrri at varðveita ein føroyskan samleika. Í cowboybrókum, sum ungfólk um allan heim, myrkamorreðari troyggju, hálvhosum og gummiskóm, sum er serføroyskt.

Óneyðugt er at siga, at tað kennist vónleyst at hava verið við til at bygt eitt samfelag upp til eftirkomarnar, sum enn ikki fáa loyvi at liva í Føroyum, hóast tað er einasta kravið, sum tú setir til hetta samfelagið. Tað er beiskt.

Óli Jacobsen, formaður í Fiskimannafelagnum: - Tað er eins og líkasælan valdar. Tað nyttar einki at siga nakað móti tí førða politikkinum, og tað fær heldur ongar avleiðingar, um tú ger tað

